

ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙΩΝ

Η Βασίλισσα Άμαλία στη Νεάπολη. Η γρήα μάντισα. Γιατί έλεγαν την Άμαλία «Βασίλισσα των Πορτοκαλιών». Ο Μαυροβελ δεν θέλει να γίνει βασιλιάς. Η Βασίλισσα σπουδάζει ιατρική και φαρμακευτική! Πώς έσωσε η Άμαλία έναν φάρμακικό που έπνιγετο. Τέ μυστήρια των τριών πορτοκαλιών. Ένα γιατρικό βασιλικό κατά των κακίθων πυρετών.

ΙΑ φορά στη Νεάπολη της Ιταλίας, σ' ένα πολυθόρυβο δρόμο κάποιος συνοικίας λαϊκής, μιά γρηά έπλησιασε την πρώην Βασίλισσα Άμαλία της Πορτογαλλίας, που έκανε περίπατο, βλέποντας τον λαό, και της ειπε :

— Λένε ότι είσαι ή Βασίλισσα των πορτοκαλιών. Καθώς είσαι έτσι φραίσ, με τα τρανταφυλένια χείλη σου έπρεπε καλύτερα να σε λένε «Βασίλισσα της φρούλας» !...

Κι, αφού της ειπε αυτά πήρε με σεβασμό το χέρι της, το φίλησε κι' άρχισε να εξετάζει τις γραμμές της παλάμης, για να της πη το «ριζικό» της. Άλλο καθώς το κύττογε έβγαλε μιά κραυγή φρίκης και έφυγε χωρίς να αποκαλένη τίποτε.

Η Βασίλισσα, που ως τη στιγμή εκείνη ειχε πόρει το πράμμα στο άστειο, έπεσε σ' βαθειά σκέψη και μελαγχολία. Και άντι να συνεχίσει τον περίπατό της, επέστρεψε στο άνακτορό της.

Τήν ήμέρα εκείνη, καθώς έγραφαν κατόπι η έφημερίδες της Νεαπόλεως, ή γρηά διάβασε στην παλάμη της Βασίλισσας, το δράμα της 1 Φεβρουαρίου 1908, δηλαδή τη δολοφονία του βασιλέως της Πορτογαλλίας και του Διαδόχου του, υπό των έπαναστατών.

Άλλά πώς έπεκράτησε να λένε την άτυχη εκείνη βασίλισσα, «Βασίλισσα των Πορτοκαλιών» ;

Πρό έτων ή Άμαλία της Πορτογαλλίας, πήγε να παραθερίσει κοντά στην άδερφή της, δούκισσα της Άδστης, στο μέγαρο Καπονιμόντε, στην Ιταλία.

Ευχαριστιότανε πολύ να γυρίζε στους δρόμους της Νεαπόλεως και να επισκέπτεται τις πιό φτωχές συνοικίες, όπου έκανε μεγάλες και άφθονες έλεημοσύνες. Οι άνθρωποι του λαού, όταν την έβλεπαν, συνήθιζαν να λένε άναμεταύθ τους :

— Έ λά ρεζίνα νι' α Πορτογαλλά !
Τό όποιον στη Ναπολιτανική διάλεκτο έσημαινε.

— Είνε ή Βασίλισσα των πορτοκαλιών.

Όταν τό μοιραίο συνετελέσθη στη Λισσαβώνα, όταν δηλαδή έδολοφονήθη ο Βασίλευς και ο Διαδόχος, έκλήθη ν' αναλάβη την βασιλεία ο δευτερότοκος Μανουήλ, ο όποιος κάθε άλλο φανταζόταν και κάθε άλλο έσοκετιότανε, παρα νά βασιλεύσει άντι του άδελφου του δουκός της Βραγανδίας, που από μικρός εδιδάσκετο, με μεγάλη αστηρότητα, τη δύσκολη τέχνη του βασιλείου. Ο Μαυροβελ όμως, ούτε ν' άκούσει ήθελε περί βασιλείας και άρνήθηκε να καθίσει στο θρόνο. Χρειάστηκε τότε όλη ή έπιβουλή της μητέρας του «Βασίλισσας των πορτοκαλιών» για νά δεχθη.

— Έ, καλά... Και έπειτα ; με ρώτησε κάποιος σκεπτικιστής στον όποιο διηγήθηκα αυτή την ιστορία. Δεν βλέπω τίποτε τό ύπερφουκό. Είνε άπλούστατα μιά πολύ ένδιαφερόμενη περίπτωσις τηλεπαθείας και ύποβολής εκ μεγάλης άποστάσεως. Αυτό είν' όλο... Ο νεαρός ναυαγός την ώρα που τον παρέσυραν τό κύματα θά συλλογιζόταν χωρίς άλλο τη μητέρα του και τό θρούλο της πατρίδας του και ή καλή κυρία δεν άκουσε την καμπάνα, παρά μόνο με τη φαντασία της... Βλέπετε πολύ καλά ότι δεν είσαι ένήμερος, τών ψυχικών έπιστημών... Δεν βλέπω μέσ' στην ιστορία σου, ούτε τό παραμικρό θαύμα...

— Έστω... Μα δεν είνε αυτή και ή αντίληψη του πλοιάρχου Ζάν Λερού, ο όποιος έχει άποσπθή τώρα στην πατρίδα του, ύστερ' από τράνια χρόνων ταξείδια, έξ αιτίας των ρευματισμών του. Ατός που δεν ξέρει τί θά τή τηλεπαθεία, όταν οί πόνοι του τον αφήνουν, πηγαίνε πρώτα στο κοιμητήρι κι' επισκέπτεται τών τάσο της μητέρας του που πέθανε από δλίγων χρόνων οάν μιá άγία. Έπειτα παίρνει με κόπο τό δρόμο της άκής και σέρνει τα πόδια του ως τό έρημικό έξοικάλησι, από τό όποιο ελάχιστα ερείπια ούζονται σήμερα. Έκει γονατίζει και προσευχεται επί ώρα στην Παναγία που τον έσωσε όταν ήταν παιδάκι, έξοικάλζοντας - μιá - μιá τις χάντρες τού κομπολογιού του...

Μά δεν έμεινε και πολύ στο θρόνο του ο Μανουήλ. Σε λίγο καιρό έξεφράγη νέα έπανástαισις, και οί έπαναστάται τον έβιοξαν κ' από τό θρόνο και από την Πορτογαλλία.

Κατόπι έλων αυτών, ή Βασίλισσα Άμαλία έσοπούδασε ιατρική και φαρμακευτική κ' άνοιξε μιá κλινική, που ειχε τ' ένομά της. Στην κλινική αυτή διακόσια κορίτσια της Λισσαβώνας πήγαιναν δωρεάν. Κάθε πρωί δέ, από τά πέρατα της Λισσαβώνας, πήγαιναν να πάρουν δωρεάν τά φάρμακα και τά τοπικά τους, από τό Φαρμακείο της Κυρίας Άμαλίας της Πορτοκαλιούσας, όλοι όσοι ειχαν ανάγκην αυτών...

Αυτά όλα έκαναν τούς Πορτογάλλους νά λατρεύουνε την Άμαλία. Τήν ειχαν έπανομάσει «Άγγελόν», «Καλωσόνην», Βασίλισσαν της Έσπλαχνιάς, «Μιτέρα του Έλέους». Όλα αυτά όμως δεν τους έμπόδιζαν να τη διώξουν μιá μέρα κ' αυτή άπ' τη Λισσαβώνα και να την αναγκάσουν να καταφύγη γ' άρκετό καιρό, σ' ένα ξενοδοχείο μετρίως τάξεως στην Έλβετία.

Η Άμαλία δεν ήταν μονάχα εϋσπλαχνική αλλά και γενναία.

Μιά τρακιμιώδη ήμέρα του Μαρτίου, καθώς περνούσε με τό άμάξι της από την παραλία «Κασκαίς» παρατήρησε στη θάλασσα ένα γέροντα ψαρά, ο όποιος αφού πάλεψε άρκετή ώρα με τά κύματα, ειχεν άπελπιστή, ειχεν γακαταλείψει έντελώς τον έαυτό του και κινδύνευε να πνιγη.

Η Βασίλισσα χωρίς νά χύσει καιρό, πήδησε από τό άμάξι της. Έπεσε στη θάλασσα, και κατορθώσασε να σώσει μόνη της τον κινδυνεύοντα ψαρά.

Ό τότε Άδιοκράτορ της Γερμανίας και σήμερα «Κύριος Γουλιέλμος» και ο Βασιλιάς της Σουηδίας, της έστειλαν τότε τιμητικά παρόσημα, από εκείνα που δίδονται στην Εύρωπη, όταν κανείς σώσει τού άλλου την ζωή, με κίνδυνο της δικής του.

Τά παρόσημα αυτά ήσαν τά πιό πολύτιμα κεμήλια της Άμαλίας και τά μοναδικά στο είδος των, που στόλιζαν το στήθος προσώπου ήγερμένου.

Ποιός ξέρει δέ αν ο ψαράς ένκρινος, τών όποιων ή Βασίλισσα έσωσε άπ' τη μανία της τρακιμίας, με τόσο απατάγημα, δεν είνε αυτός ο ίδιος, που μιá σκοτεινή νύχτα, άφηφάντας τη μανία της έπαναστάσεως, έφερε τη βάρκα του και έσωσε άπάνω στη θάλαμφο του, κ' άπ' έσως τού ειχε σώσει τη ζωή !...

Όταν ή Άμαλία ήταν έξόρωστη, της συνέβη τό έξης περιεργό και συγκαπητικό περιστατικό :

Κάθε πρωί, επί μήνας άρκετούς, την επισκέπτετο ένα φτωχό κορίτσι, πηγαίνόντάς της μέσα σ' ένα καθαρό μαντήλι, ός δώρον, τρία φραία και μεγάλα πορτοκαλία. Τό κορίτσι πολλές φορές ξρωτήθηκε, αλλά ποτέ δεν θέλησε να πη, ποιος είνε ο μυστηριώδης δωρητής.

Σάν γιατρός που ήταν ή Βασίλισσα Άμαλία, βρήκε και ένα φάρμακο δικό της : Τη ζεστή πορτοκαλάδα για τούς κακοίθεις πυρετούς. Δέ ξέρωμε όμως ποία ήταν ή άποτελεσματικότης τού φαρμάκου αυτού.

Γιά την άτυχη αυτή Βασίλισσα διηγούνται και τό έξης :

Σάν ήτανε μικρή κ' έπαιζε ένα βράδυ με άλλα κορίτσια της τάξεως της σ' ένα δάσος, μιá γούστια την έπλησίασε, κούταξε τό άστρο της και της ειπε :

— Θά φορέσης κορώνα μιá ήμέρα ! Θά ζήσης μέσα σε φοροτίνες φωτιάς και μαρμαριούθ. Τό σπίτι σου θά είνε οάν παλάτι Νεράιδας, με νά προσέχης τον κουτόν τών μήνα.

Ό κοτούς μήνας φαίνεται, πως ήσαν οί Φλεβάρης, κατά τόν όποιο σκούσαν οί έπαναστάται τών άντρα της και τό πρωτότοκο παιδί της !